

Sygn. akt IV CZ 85/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku T. M.

przy uczestnictwie S. M., J. S. i K. S.

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 listopada 2013 r.,

zażalenia uczestników postępowania J. S. i K. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 27 marca 2013 r., sygn. akt

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. odrzucił, na podstawie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., skargę kasacyjną uczestników postępowania J. S. i K. S. od postanowienia tego Sądu z dnia 28 września 2012 r. w przedmiocie zniesienia współwłasności nieruchomości lokalowej uznając, że wobec ustalenia przez Sąd wartości przedmiotu zniesienia współwłasności na kwotę 48.420 zł i wskazania w skardze kasacyjnej jako przedmiotu wartości zaskarżenia kwoty 50.543 zł, wartość udziału 14 części nieruchomości przysługującego obojgu uczestnikom jest niższa niż 150.000 zł, a więc w świetle art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

W zażaleniu uczestnicy zarzucili naruszenie art. 3 i 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98) poprzez nieuwzględnienie tego, że sprawa została wszczęta przed dniem 6 lutego 2005 r., a więc przed zmianą art. 519¹ § 4 k.p.c. podwyższającą wartość przedmiotu zaskarżenia z kwoty 50.000 zł do kwoty 150.000 zł. Wskazali nadto, że w niniejszej sprawie zachodzi wyjątkowa sytuacja, uczestnicy postępowania zaskarzają bowiem także rozstrzygnięcie co do roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy i korzyści uzyskanych przez wnioskodawczynię. Wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Błędnie wywodzi skarżący, że dopuszczalność skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie, z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, powinna być oceniana według stanu prawnego obowiązującego do dnia 6 lutego 2005 r. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98) sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy toczą się od tego dnia według przepisów tej ustawy, z tym że do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed wejściem w życie ustawy, a także do odmowy jej

przyjęcia, stosuje się przepisy dotychczasowe. Artykuł 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 6 lutego 2005 r. i wyłączający dopuszczalność kasacji, w której wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawach o zniesienie współwłasności jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, ma zastosowanie zatem tylko w tych sprawach, w których orzeczenie zostało wydane przed dniem 6 lutego 2005 r. W sprawie niniejszej postanowienie zaskarżone skargą kasacyjną zapadło w dniu 28 września 2012 r., wobec czego zastosowanie ma artykuł 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 6 lutego 2005 r. i wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Skoro uczestnicy określili tę wartość na kwotę 50.543 zł, już tylko z tej przyczyny zażalenie jest bezzasadne. Artykuł 6 powołanej ustawy w ogóle nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, bo określa terminy wejścia w życie enumeratywnie wymienionych przepisów kodeksu postępowania cywilnego, wśród których nie został wskazany art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. Nie może prowadzić do uwzględnienia zażalenia argument skarżących, że zaskarżają zasadę podziału oraz rozstrzygnięcie co do roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy i uzyskanych przez wnioskodawczynię korzyści, skoro wartość przedmiotu podziału została ustalona na kwotę 48.420 zł, a uczestnicy ani w skardze kasacyjnej, ani w zażaleniu nie wskazują wartości tych roszczeń, a określają wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 50.543 zł.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 i 13 § 2 k.p.c.